

a dáti jí možnost důkazu, je námitka ta bezdůvodná, neboť ve správním procesu je věcí stran činiti průvodní návrhy (§ 48 odst. 4 vlád. nař. č. 8/1928 Sb.) a stěžující si pojišťovna měla opětovně během řízení možnost ve svých vyjádřeních nastoupiti důkaz o dolosnosti zaměstnavatelově.

Č. 12.738.

Živnostenské právo: I. * Předpis § 1 odst. 1 vlád. nař. č. 162/1935 Sb. vztahuje se i na vedlejší závody, které byly ohlášeny před účinností tohoto nařízení, o nichž však úřad v uvedené době ne učinil žádného projevu podle § 40 živn. řádu. — II. * Ustanovení § 1 odst. 4 vlád. nař. č. 162/1935 Sb., podle něhož nesmí býti s provozováním vedlejšího závodu započato dříve, než bude rozhodnutí podle § 1 odst. 1 vykonatelné, neplatí (ani analogicky) na vedlejší závody ohlášené před účinností cit. vlád. nařízení.

(Nález z 25. ledna 1937 č. 6148/35-4.)

V ě c: Firma »Rupa«, továrna na čokoládu a cukrovinky Rudolf Pachtl v Praze (adv. Dr. Artur Biehal z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 3. října 1935 o vedleším závodě.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí, pokud jím byl potvrzen prozatímní zákaz provozování vedlejšího závodu stěžující si firmy v Ústí n. L., zrušuje se pro nezákonnost; v ostatním se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl potvrzen výměr okr. úřadu v Ústí n. L. z 27. srpna 1935, kterým bylo vysloveno,

1. že bylo zahájeno řízení podle §§ 1 a 2 vlád. nař. č. 162/1935 Sb. o oznámení stěžující si firmy, že zřizuje prodejnu v Ústí n. L.,

2. že na základě § 1 odst. 4 cit. vlád. nař. se zakazuje prozatím, aby s provozováním zmíněného vedlejšího závodu bylo započato, resp. v provozování tom bylo pokračováno, a to s trestními následky § 9 uvedeného vládního nařízení.

Stížnost běře v odpor oba tyto výroky, vytýkajíc v podstatě, že předpisů vlád. nař. č. 162/1935 Sb. vůbec nelze použiti na prodejnu, jež byla zřízena před účinností tohoto nařízení, a i kdyby tato prodejna spadala pod předpisy cit. vlád. nař., nebyl úřad oprávněn zakázati další její provozování, pokud nebylo rozhodnuto, že nové rozšíření závodu stěžující si firmy bude míti hospodářsky nezdravý vliv na soutěžní poměry ať všeobecně nebo jen s ohledem na užší okruh stanoviště živností.

Nss dříve než přistoupil ke zkoumání zákonitosti nař. rozhodnutí s uvedeného hlediska, musil si zodpověděti otázku, zda § 1 odst. 1 vlád. nař. z 16. července 1935 č. 162 Sb., jímž bylo omezeno zřizování prodejen, správkáren a skladů, je kryt zákonem. Na tuto otázku odpověděl soud kladně v nálezu z dnešního dne č. 7198/35-3, Boh. A 12.741/

37, a trvá na tomto právním názoru i v tomto případě, odkazuje na místě odůvodnění podle § 44 jedn. řádu na důvody citovaného nálezu.

Rozvádějíc námitku, že předpisů vlád. nař. č. 162/1935 Sb. vůbec nelze použití na prodejny, jež byly zřízeny před účinností tohoto nařízení, poukazuje stížnost na to, že sice odst. 1 § 3 nařizuje řízení podle tohoto nařízení zahájit také o oznámeních učiněných před jeho účinností, o nichž nebylo v den účinnosti pravoplatně rozhodnuto, že však rozhodování o oznámení podle § 40 živn. řádu není předepsáno, nýbrž toliko záповěď zřízení, překážejí-li zamýšlenému zřízení vedlejšího závodu okolnosti, které podle živn. řádu nedopouštějí, aby byl vydán živnostenský list. V tomto směru nelze se stížností souhlasiti.

Ustanovuje-li § 3 odst. 1 vlád. nař. č. 162/1935 Sb., že řízení podle tohoto nařízení bude zavedeno také o oznámeních (§ 1 odst. 1) ... učiněných před účinností tohoto nařízení, o nichž nebylo v den účinnosti pravoplatně rozhodnuto, vylučuje z předpisů tohoto nařízení právě případy, ve kterých úřad podle § 40 živn. řádu již pravoplatně rozhodl. Všechny ostatní případy, zejména případy, ve kterých úřad vůbec nerozhodl o oznámení podle § 40 živn. řádu, podléhají předpisům vlád. nař. č. 162/1935 Sb., jak se v § 3 odst. 1 uvádí.

§ 40 živn. řádu ovšem nařizuje živnostenskému úřadu, aby vydal přímé rozhodnutí, totiž zákaz, jen v případě, že určité okolnosti překážejí zřízení vedlejšího závodu. Než právě tato povinnost vydati za těchto okolností zákaz předpokládá, že úřad musí zkoumati, zda učiněné oznámení odpovídá předpisům živn. řádu. I když přímé, kladné vyřízení oznámení, t. j. vydání výměru straně, není § 40 živn. řádu výslovně předepsáno, nelze uznati, že již podáním oznámení byla věc pravoplatně skončena, neboť v okamžiku tom není ještě na jisto postaveno, zda snad nedojde ještě k zakazu vedlejšího závodu nebo zda živnostenský úřad se nespokojí s oznámením, jak bylo učiněno. Aby oznámení podle § 40 živn. řádu, není-li překážek, bylo úřadem konečně vyřízeno, je zapotřebí určitého projevu úřadu. Mluví-li § 3 odst. 1 vlád. nař. č. 162/1935 Sb. o pravoplatném rozhodnutí, nemůže míti na mysli pouhou skutečnost, že oznámení bylo před účinností vlád. nař. učiněno, nýbrž předpokládá určitý projev úřadu, že oznámení odpovídá zákonu. Zda tento projev musí býti vyjádřen výměrem úřadu řízeným na stranu nebo zda stačí projev interní, jímž dá úřad najevo, že je věc pro něj vyřízena (na př. poznámkou ad acta na oznámení nebo zápisem do živnostenského rejstříku), nss v tomto případě zkoumati nemusil, poněvadž podle správních spisů úřad v tomto případě vůbec žádného projevu podle § 40 živn. řádu neučinil, takže již z toho je zřejmo, že o oznámení podle § 40 živn. řádu nerozhodl.

Důvodná je stížnost v bodě druhém.

Ustanovení § 1 odst. 4 vlád. nař. č. 162/1935 Sb., podle něhož nesmí býti s provozováním započato dříve, než bude rozhodnutí podle § 1 odst. 1 a 2 vykonatelné, vztahuje se podle svého znění a povahy věci jen na prodejny, správkárny a sklady, po případě živnosti, jež byly ohlášeny za účinnosti cit. vlád. nař., nevztahuje se však na prodejny, správkárny a sklady, po případě živnosti, jež byly ohlášeny již p ř e d

účinností tohoto nařízení, neboť o »započítání s provozováním« může být řeč jen, jde-li o prodejnu nebo živnost, která dosud provozována nebyla, prodejny ohlášené před účinností cit. vlád. nař. mohly však být provozovány hned, jakmile byly úřadu podle předpisů živn. řádu ohlášeny.

Žal. úřad sám doznává, že v tomto případě bylo s provozováním prodejny již započato, má však za to, že ustanovení § 1 odst. 4 vlád. nař. č. 162/1935 Sb. lze užití analogicky a že lze pokračování v provozu prodejny zákázati. V tom se však úřad mýlí, neboť ustanovení § 1 odst. 4 cit. vlád. nař. se vztahuje — jak bylo řečeno — jen na prodejny, správkárny a sklady, po případě živnosti ohlášené za účinností cit. vlád. nař., jde tedy o ustanovení výjimečné, obmezené na určitou skutkovou podstatu, a nelze je rozšiřovati na případy, o kterých je řeč v § 3 odst. 1 a které jsou povahy zcela odlišné. Uvádí-li žal. úřad konečně, že »okr. úřad mohl podepřítí vydání zákazu vzatého v odpor ustanovením § 67 odst. 1 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., podle něhož úřad, je-li nebezpečí v prodlení — v tomto případě nebezpečí poškozování živnostníků nově zřízenou provozovnou —, jest oprávněn učiniti neodkladné rozhodnutí, nejsou vázán předpisy o správním řízení«, sluší k tomu uvést, že úřad I. stolice rozhodnutí podle § 67 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. vůbec nevydal. Již v nálezu z 9. června 1933 č. 10.418, Boh. A 10.601/33, na jehož odůvodnění se podle § 44 jedn. řádu odkazuje, bylo vysloveno, že předpokladem rozhodnutí podle § 67 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. jest, aby v něm bylo konstatováno buď výslovnou citací tohoto předpisu neb aspoň jasným uvedením všech zákonných předpokladů požadovaných tímto předpisem, že jde o rozhodnutí podle tohoto zákonného ustanovení. Ve výměru úřadu I. stolice § 67 správního řádu citován není a výměr ten ani svým obsahem ani svojí formou nezavdává nejmenšího podnětu k tomu, aby mohl být pokládán za rozhodnutí vydané podle § 67 odst. 1 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Naopak z toho, že byla v něm strana poučena o odvolacím právu k zem. úřadu, plyne zcela nepochybně, že nešlo o rozhodnutí podle § 67 odst. 1 cit. vlád. nařízení. Kdyby byl úřad chtěl vydati rozhodnutí podle tohoto předpisu správního řádu, neuvedl by ve svém výměru, že straně přísluší právo podati odvolání k zem. úřadu, nýbrž by stranu poučil, že proti tomuto výměru jest oprávněna podati do 15ti dnů odpor u úřadu I. stolice. Již z těchto důvodů nelze nař. rozhodnutí, pokud se odvolává na § 67 odst. 1. vlád. nař. č. 8/1928 Sb., uznati za správné.

Č. 12.739.

Živnostenské právo. — Řízení správní: * Výrok úřadu podle § 1 odst. 1 vlád. nař. č. 162/1935 Sb., že zřízení prodejny, správkárny nebo skladu bude mít hospodářsky nezdravý vliv na soutěžní poměry ať všeobecně nebo jen s ohledem na užší okruh stanoviště živnosti, musí být opřen o konkrétní, procesně bezvadně zjištěné skutečnosti, z nichž na zmíněný hospodářsky nezdravý vliv lze souditi.

(Nález z 25. ledna 1937 č. 6670/35-3.)